

Schelach-Lecha Haftara, Secharja 1:7 - 17

7 Am vierundzwanzigsten Tag des elften Monats, das war der Monat Sch^ewat, im zweiten Jahr des Darius, erging das Wort des EWIGEN an S^echarja, den Sohn des Berechjahu, des Sohns von Iddo, den Propheten: 8 In der Nacht sah ich, und sieh: Ein Mann sass auf einem roten Pferd und war zwischen den Myrten, die in der Tiefebene standen. Und hinter ihm waren rote, fuchsrote und weisse Pferde. 9 Und ich sagte: Was hat es mit diesen auf sich, mein EWIGE? Und der Bote, der durch mich redet, sprach zu mir: Ich selbst werde dich sehen lassen, was es mit diesen auf sich hat! 10 Daraufhin sagte der Mann, der zwischen den Myrten stand: Diese sind es, die der EWIGE gesandt hat, damit sie das Land durchstreifen. 11 Daraufhin sagten sie zu dem Boten des EWIGEN, der zwischen den Myrten stand: Wir haben das Land durchstreift, und sieh, das ganze Land liegt ruhig da. 12 Daraufhin sagte der Bote des EWIGEN: EWIGER der Heerscharen, wann endlich wirst du dich erbarmen über Jeruschalajim und über die Städte von J^ehuda, die du verflucht hast für diese siebzig Jahre? 13 Und der EWIGE antwortete dem Boten, der durch mich redet, gute Worte, tröstliche Worte. 14 Und der Bote, der durch mich redet, sprach zu mir: Rufe: So spricht der EWIGE der Heerscharen: Ich bin voller Eifer für Jeruschalajim und für Zion voll von grossem Eifer! 15 Aber ich bin voll grossen Zorns auf die sorglosen Nationen: Als ich nur wenig zornig war, haben sie dem Unheil nachgeholfen! 16 Darum, so spricht der EWIGE: Voller Erbarmen kehre ich zurück nach Jeruschalajim. Dort wird mein Haus gebaut, Spruch des EWIGEN der Heerscharen, und über Jeruschalajim wird eine Schnur gespannt. 17 Rufe ausserdem: So spricht der EWIGE der Heerscharen: Meine Städte werden noch überfließen von Gutem! Und der EWIGE wird Zion noch trösten und Jeruschalajim noch erwählen!

7 בְּיוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַעֲשֵׂתִי-עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ שְׁבַט בְּשָׁנָת שְׁתֵּים לְדַרְיוֹשׁ הָיָה דְּבַר-יְיָ אֶל-זְכַרְיָה בֶן-בְּרַכְיָהוּ בֶן-עֲדוּא הַנָּבִיא לֵאמֹר: 8 רָאִיתִי | הַלֵּילָה וְהִנֵּה-אִישׁ רֹכֵב עַל-סוּס אֶדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים אֲשֶׁר בְּמִצְלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים וּלְבָנִים: 9 וְאָמַר מֶה-אַלֶּה אֲדַנִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אָנֹכִי אֲרָאךָ מֶה-הֵמָּה אֵלֶּה: 10 וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים וַיֹּאמֶר אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְיָ לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ: 11 וַיַּעֲנוּ אֶת-מַלְאָךְ יְיָ הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים וַיֹּאמְרוּ הִתְהַלַּכְנוּ בָּאָרֶץ וְהִנֵּה כָל-הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשָׁקֵטָה: 12 וַיַּעַן מַלְאָךְ יְיָ וַיֹּאמֶר יְיָ צְבָאוֹת עַד מָתִי אֶתָּה לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה זֶה שְׁבָעִים שָׁנָה: 13 וַיַּעַן יְיָ אֶת-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי דְּבָרִים טוֹבִים דְּבָרִים נְחֻמִּים: 14 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת קִנְאָתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה: 15 וְקִצְף גְּדוֹל' אָנֹכִי קִצְף עַל-הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנָנִים אֲשֶׁר אָנֹכִי קִצַּפְתִּי מֵעַט וְהֵמָּה עָזְרוּ לָרָעָה: 16 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְיָ שְׁבַתִּי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נָאֻם יְיָ צְבָאוֹת [וְקוֹה] וְקוֹ יִנְטָה עַל-יְרוּשָׁלַם: 17 עוֹד | קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תְּפוּצִינָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת-צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: